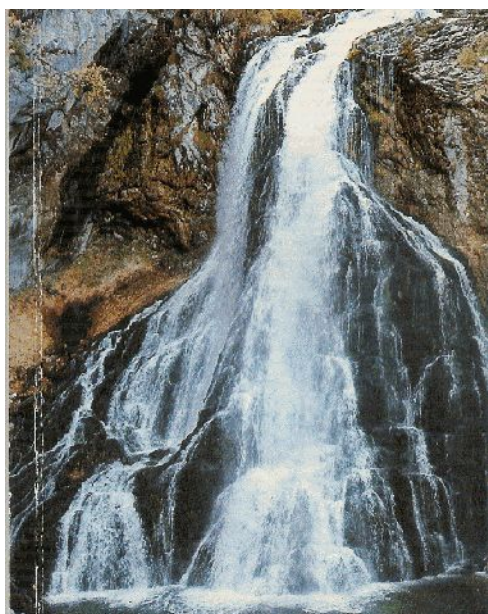

ZÁŘÍ

Svátost BIŘMOVÁNÍ

Největší událostí v životě naší farnosti bude v měsíci září udělení svátosti biřmování v neděli 23. září v kostele sv. Jana Nepomuckého při mši sv. v 9.00 hod. otcem biskupem Karlem Herbstem.

7 pramenů Ducha Svatého

Svátost biřmování tvoří se křtem a eucharistií souhrn „svátostí uvedení do křesťanského života“, jehož jednotu je nutno uchovávat. Je tedy tato svátost potřebná k naplnění křestní milosti. Vždyť „svátost biřmování“ pokřtěné „dokonaleji spojuje s církví a obdařuje zvláštní

Silou Ducha svatého, proto jsou ještě více povinni šířit a bránit víru slovem i skutkem jako opravdoví Kristovi svědkové“. /KKC 1285/

V obřadu této svátosti je třeba vzít v úvahu znamení pomazání a to, co *pomazání* naznačuje a vtiskuje – duchovní pečeť.

Ve starodávné biblické symbolice má *pomazání* velké bohatství významů. Olej je znamením hojnosti a radosti, očišťuje (mazání před i po koupeli), dělá mrštným (mazání atletů a zápasníků); je znamením uzdravení, protože hojí pohmožděninny a rány a dává vyzářovat krásu, zdraví a sílu.

Všechny tyto významy mazání olejem se setkávají ve svátostném životě. Pomazání olejem katechumenů před křtem znamená očištění a posílení; pomazání nemocných vyjadřuje uzdravení a útěchu. Pomazání posvátným křížem po křtu, při biřmování a kněžském svěcení je znamením zasvěcení. Prostřednictvím biřmování se křesťané, tedy ti, kteří jsou pomazáni, mnohem více podílejí na poslání Ježíše Krista a na plnosti Ducha svatého, jímž je vrchovatě naplněn, takže celý jejich život šíří líbeznou vůni Kristovu. (srov. 2 Kor 2,15)

Tímto pomazáním dostává biřmovanec „označení“, *pečeť* Ducha svatého. Pečeť je symbolem osoby, její autority a jejího vlastnictví nějakého předmětu – proto se vtiskovala vojákům pečeť jejich vůdce anebo otrokům znamení jejich pána – ověřuje právní úkon nebo určitý dokument a v určitých případech jej kryje tajemstvím.

Sám Kristus prohlašuje, že je označen pečeti svého Otce. I křesťan je označen pečeti – Bůh si nás v Kristu pomazal, „vtiskl nám svou pečeť, a tak nám vložil do srdce Ducha jako záruku“ (2 Kor 1,22). Tato pečeť Ducha svatého znamená, že naprosto patříme Pánu Ježíši, že jsme navždy k jeho službám, ale také je příslibem božské ochrany ve velké (konečné) eschatologické zkoušce.

Když se biřmování slaví odděleně od křtu, jak tomu bývá v římském obřadu, liturgie svátosti začíná obnovou křestních slibů a vyznáním víry biřmovanců. Z toho jasně vyplývá, že

biřmování navazuje na křest. Je-li křtěn dospělý, dostává ihned biřmování a přijímá tělo Páně.

V římském obřadu biskup vztahuje ruce nad shromážděné biřmovance – gesto, které je od dob apoštolských znamením daru Ducha. A sám biskup pak vyzývá vylití Ducha –

Všemohoucí Bože, Otče našeho Pána Ježíše Krista,
tys dal ve křtu těmto svým služebníkům
odpuštění hříchů a život věčný.
Sešli na ně svého Ducha Utěšitele;
dej jim Ducha moudrosti a rozumu,
Ducha rady a síly,
Ducha poznání a lásky,
A naplň je Duchem bázně před tebou.
Skrze Krista, našeho Pána.

Následuje podstatný obřad svátosti. V latinském obřadu „se svátost biřmování uděluje prostřednictvím slov - ‘Přijmi pečeť daru Ducha svatého’“.

Ve východních církvích se pomazání křížmem koná po modlitbě epikleze (vzývání Ducha svatého) na nejvýznamnějších částech těla – na čele, na očích, na nose, na uších, na rtech, na prsou, na zádech, na rukách a na nohách; každé mazání se doprovází formulí – „Pečeť daru, kterým je Duch svatý“.

Ze slavení biřmování vyplývá, že účinkem této svátosti je plné vylití Ducha svatého, jak bylo kdysi uděleno apoštolům v den letnic.

V důsledku toho biřmování přináší vzrůst a prohloubení křestní milosti:

1. hlouběji nás zakořeňuje do Božího království, jež nám dává právo volat: Abba, Otče“ (Řím 8,15);
2. pevněji nás spojuje s Kristem;
3. rozmnožuje v nás dary Ducha svatého;
4. dokonaleji nás připoutává k církvi;
5. poskytuje nám zvláštní sílu Ducha svatého, abychom šířili a bránili víru slovem i skutkem jako opravdoví Kristovi svědkové, abychom statečně vyznávali Kristovo jméno a abychom se nikdy nestyděli za kříž.

Biřmování – stejně jako křest, jehož je naplněním – se uděluje pouze jedenkrát. Vtiskuje totiž do duše *nezrušitelné znamení*, „charakter“ ten pak je znamením toho, že Ježíš Kristus vtiskl křesťanovi pečeť svého Ducha a přitom ho oděl mocí shůry, aby byl jeho svědkem.

Tento „charakter“ zdokonaluje obecné kněžství věřících, přijaté při křtu, a biřmovanec dostává moc veřejně vyznávat křesťanskou víru, téměř z úředního pověření (quasi ex officio)“.

Svátost biřmování může přijmout každý pokřtěný, který ji dosud nepřijal. Protože křest, biřmování a eucharistie tvoří jednotný celek, „věřící jsou povinni přijmout tuto svátost ve vhodnou dobu“, bez biřmování a eucharistie je totiž svátost křtu sice platná, ale uvedení do křesťanského života zůstane nedokončené. /KKC 1297-1306/

Na naše biřmovance budeme pamatovat v mešních přímlovách. Prosím však také Vás všechny, kteří s nimi cítíte duchovní spojení, abyste se za ně přimlouvali ve svých soukromých modlitbách.

P. Lohelius

Liturgický kalendář

2. neděle
3. pondělí
8. sobota

22. neděle v mezidobí
Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
Svátek Narození Panny Marie

9. neděle	23. neděle v mezidobí
12. středa	Jména Panny Marie
13. čtvrtek	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14. pátek	Svátek Povýšení svatého kříže
15. sobota	Památka Panny Marie Bolestné
16. neděle	24. neděle v mezidobí
20. čtvrtek	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga a druhů mučedníků
21. pátek	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
23. neděle	25. neděle v mezidobí
26. středa	Sv. Kosmy a Damiána
27. čtvrtek	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28. pátek	Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa – doporučený svátek
29. sobota	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30. neděle	26. neděle v mezidobí

Oznámení

- ✓ **Výstav Nejsvětější svátosti oltářní bude v kostele Nejsvětější Trojice ve dnech od 10. do 13. září 2007 vždy od 16,30 do 17,30 hod. s následným slavením Eucharistie.** Z tohoto důvodu nebude ve čtvrtek 13. září mše sv. v kostele sv. Jana Nepomuckého.
- ✓ **Další jednání farní rady je stanoveno na 14. září.**
- ✓ **Páteční setkávání v domečku u kostela Nejsvětější Trojice bude pokračovat 21. září po večerních bohoslužbách v 18.30 hod.**
- ✓ **Na Slavnost sv. Václava bude poutní mše sv. v zimní kapli zasvěcené tomuto patronu v objektu kostela sv. Jana Nepomuckého v 9.00 hod.** Večerní mše sv. v 17.30 hod. u Nejsvětější Trojice je beze změny.
- ✓ **Výprava k našemu košířskému rodákovi, P. Ing. Janovi Dlouhému do Vlašimi se uskuteční v sobotu 6. října.** Odjezd autobusu bude tradičně od kostela sv. Jana Nep. v 8.00 hod. Na cestu jsou zváni všichni farníci a naši přátelé, zvláště však rodiče s dětmi, protože v odpoledním programu se na vlašimské faře počítá s táboračkem na začátku školního roku.
- ✓ **Do konce září se mohou u P. Lohela přihlásit děti školního věku na katecheze, které budou zahájeny ve druhém týdnu října od 8. 10. 2007.**

Sv. Kosma a Damián

mučedníci – památka 26. září

Svatí Kosma a Damián jsou světci křesťanského Východu. Byli to bratři, dvojčata, a žili ve druhé polovině 3. století v městě Aigai v Kilíkii (dnešní středozemní pobřeží Turecka). Podle legendy se narodili v Arábii, jejich matka byla křesťanka, otec pohan. Matka je vychovala v křesťanské víře.

Vyučili se medicíně v Damašku. V Aigai působili jako lékaři a byli známí tím, že svou službu prováděli bezplatně. Mnoho lidí při tom obrátili na křesťanskou víru. Při pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána je místodržitel Lysias dal uvěznit a mučit. Podle legendy jim neublížil ani oheň

ani voda, kameny a šípy se od nich odrážely. Pak byli sťati mečem. Bylo to r. 303 (někdy se uvádí i jiné datum).

Pohřbeni byli v Sýrii v městě Cyrus. V 5. století jsou již v Konstantinopoli dva chrámy jim zasvěcené. Císař Justinián, na poděkování za uzdravení na jejich přímluvu, dal opravit kostel v městě Cyru a zavedl poutě do jejich kostelů v Konstantinopoli. V Římě dal papež Felix IV okolo r. 530 postavit v blízkosti římského Fóra jim zasvěcený kostel. Původní mozaiky jsou tam k vidění dodnes.

Obracíme se k nim o přímluvu v Římském kánonu (první eucharistické modlitbě) a v Litaních ke všem svatým.

Svatí Kosma a Damián patří mezi svaté ochránce pražské arcidiecéze. My tyto světce známe zejména ve spojení se sv. Václavem. Ten byl zavražděn právě před kostelem sv. Kosmy a Damiána. Krypta kostela sv. Václava ve Staré Boleslavi stojí asi na místě původního kostela a je jim také zasvěcena. Proto se i staroboleslavská kolegiální kapitula jmenuje kapitula sv. Kosmy a Damiána. Byla jim také zasvěcena krypta románské soběslavské baziliky sv. Víta.

Díváme-li se na kostel Emauzského kláštera od Vltavy, vidíme před ním malý kostelík. Je to kostel sv. Kosmy a Damiána. Stojí na místě původního farního kostela pražského Podskalí téhož zasvěcení. Dnes v něm koná bohoslužby řeckokatolická církev.

V 9.století se jejich ostatky dostaly do německého Essenu a později také k nám do sázavského kláštera, do kláštera v Oseku a za Karla IV. na Karlštejn a do Karolina.

Jsou patrony lékařů a řady dalších profesí. Jsou zobrazováni jako mladí muži ve vznešeném oděvu s lékařskými nástroji v ruce. Jsou uctíváni i v pravoslavné církvi.

M. P.

Prameny: Cath. Encycl., Heiligenlexikon aj.

Farní zájezd Kořířské mládeže do Vysokého nad Jizerou

Ve středu 25.7. ráno jsme se měli sejít v 7 hodin u kostela. To znamená Vítek Bobysud, páter Lohel a Terežka Hojková. Trochu jsem se opozdil a tak jsme vyjeli asi v 7, 30. Cesta probíhala bez problémů a asi v 10 hod. jsme cestu ukončili ve Vysokém nad Jizerou u Grosmanů. Ubytovali jsme se a šli jsme nakoupit potraviny. Pokud někdy budete ve Vysokém, určitě navštivte Krakonošovo pekařství. Pečou zde výborný ořechový chleba a jiné pochoutky. Po jídle jsme se rozhodli vyrazit na túru.

Cesta vedla po silnici do Jablonce nad Jizerou. Cestou dostala Terežka nápad, abychom šli podél potoka. A tak jsme šli. Cesta se trochu protáhla, ale nakonec jsme Jizeru přešli u bývalé papírny a šli po silnici do Jablonce. Prohlídli jsme si kostel a pokračovali podél Jizery a strmým stoupáním do Pasek nad Jizerou. Je zde muzeum zapadlých vlastenců. Rychle jsme si část muzea prohlédli, protože už zavírali. A následovala cesta po modré do Vysokého. Když jsme dorazili šli jsme na večeři. Jedna restaurace byla zakouřená a tak jsme šli do hotelu Morava. V restauraci nikdo nebyl, ale zkusili jsme to. Číšník, asi majitel se proměnil v kuchaře a uvařil velmi dobrou večeři. Po večeři jsme měli mši a pak následovala diskuse. Šli jsme spát a to jsme netušil jaká to bude noc.

Ráno jsem se probudil a koukám páter nikde. Dokonce chyběla i matrace. Tak hodinku jsem si ještě schrupnul a začal jsem padreho hledat. Terezka o něm nic nevěděla a začalo to být zajímavé. Napadlo mě, že se podívám do dílny a ejhle. Páter spal celou noc v dílně. A důvod - mé chrápání. Ráno jsme čekali příjezd dalších účastníků. Nejzajímavější cestu měl Václav Dráb. Zavolal mi, že na nás čeká ve Vojtěšicích. Tak jsme pro něj jeli autem. Kousek za Vysokým mi volá, že jede autobusem do Vysokého. A tak jsme otočili auto a jeli do Jablonce. Když jsme dojeli do Jablonce čekali jsme na Václava. Volal jsem mu, ale měl nedostupný telefon. Dali jsme si zmrzlinu a usoudili jsme, poté co přijel autobus bez Václava, že na nás čeká stále ve Vojtěšicích. Jen co jsme vyjeli, Václav mi zavolal, že je ve Vysokém. Hodně jsme se nasmáli. Pak jsem zavolal Pavlovi Křížovskému, kdy dojedou. Řekl mi, že právě vyjeli z Prahy. A tak jsme vyrazili na túru. Auto jsme nechali na parkovišti u penzionu s poetickým názvem U Pašeráka. A šli jsme směrem na rozhlednu Štěpánka. Cestou jsme se zastavili u Hutterova kříže a pomodlili se. Vyhlídka ze Štěpánky je nádherná doporučuji zhlédnout. Pak jsme sestupovali až do Kořenova. Pokračovali jsme podél Tesařovského potoka. Našli jsme si krásné místo a naobědvali se. Páter se chtěl vykoupat, ale neměl plavky. A tak jsme pokračovali dál po modré. Cesta se nazývá Jizersko-krkonošská magistrála. Došli jsme opět do Pasek nad Jizerou a tam jsme se občerstvili. Pavel mi poslal SMS, že už dorazili. Pokračovali jsme po zelené a pěkným stoupáním jsme se dostali Na Perliček. Po fotografii a kochání se výhledem jsme pokračovali k autu. Ve Vysokém jsme se setkali s Pavlem, Katkou, Petrem, Doubravkou a Johankou Křížovských. Bydli u sousedů. Šli jsme na večeri, kde jsme byli opět sami a majitel vařil opět skvěle. Pak následovala mše a večer jsme si popovídali u krbových kamen.

*Nejmłodší účastnice zájezdu
Johanka Křížovská v lázni*

Ráno v pátek jsme vstávali dříve cca v 8 hodin. Zavolal jsem do jeskyní Bozkovských dolomitových jeskyň a zamluvil prohlídku. Pak jsem zavolal Zborníkům, aby přijeli rovnou k jeskyním. Jediný zádrhel byl, že jsme vyjeli pozdě a tak prohlídku stačila jen první skupina a Zborníkovi. Všichni Křížovští na nás čekali venku a pak jsme se rozdělili. Pavel, Katka, Johanka a Petr Zborník s Klárkou odjeli napřed do Roztok u Semil. My jsme tam došli po svých. V Roztokách se nachází asi 400 let starý mlýn, který byl navrácen původním majitelům. Jedná se o sedmou generaci mlynářů. Mlýn je funkční. V době prohlídky přišlo. Vrátili jsme se do vesnice, kde jsme se rozdělili. Páter s Terezkou museli odjet do Prahy a tak odjeli s Petrem Zborníkem, Klárkou, Pavlem, Katkou a Johankou. My ostatní, Vítek, Václav, Veronika, Liduška, Petr a Doubravka jsme se občerstvili v hospůdce U Pecháků a pak vyrazili na cestu po modré do Vysokého. Před večerí jsme si prohlédli sjezdovky ve Vysokém. Večer jsme šli opět do restaurace Morava. Tentokrát

v plné sestavě včetně Johanky, Klárky a Lidušky. Opět sami. Večer jsme trávili u krbových kamen a hráli karetní hru UNO.

V sobotu jsme vyjeli auty, protože obloha vypadala na déšť. První zastávka byla u chaty Hvězda, odkud jsme vyrazili na rozhlednu Štěpánku. Výhled byl trochu horší, ale zato jsme si natrhali borůvky. Pak jsme pokračovali auty do Kořenova, kde jsme nasedli na vlak – zubačku, která zdolává největší stoupání v Evropě. Cesta do Tanvaldu trvala asi 20 minut. Projeli jsme asi 4 tunely. Trasa zubačky vede z Tanvaldu do Harachova. Pavel s Petrem a Klárkou odjeli zpět pro auta. My ostatní jsme si šli prohlédnout Tanvald. Po pravdě řečeno

není zde nic k vidění. Ani náměstí. Šli jsme do pizzerie, ale to byla chyba. Asi 20 minut si nás nikdo nevšiml a další tři hosté odešli s poznámkou to je teda obsluha. I my jsme odešli, řidiči přijeli a my si sedli do pizzerie kousek od té první. Zde obsluha dělala co mohla, ale asi nebyla připravena na podobný nápor. Pizzu jsme dostávali natřikrát. Ale aspoň jsme se najedli. Pak jsme vyrazili na poslední bod dnešního dne . Zříceninu hradu Navarov. Po celkem zajímavé cestě jsme dojeli k zámku. Ukazatel nám ukazoval směr, který ale neodpovídal. Mezitím začalo poprchávat. Chtěl jsem se zeptat na zámku, ale potkal jsem tam jen Poláky a ty nic nevěděli. Jediné co mi řekli, že jsem na soukromém pozemku. No nakonec jsme cestu našli. Po prohlídce a fotografování, jsme se vrátili k autu. Poprchávalo. Já, Václav, Veronika a Liduška jsme vyrazili pěšky do Vysokého. Ostatní jeli auty. Jakmile odjeli strhla se bouřka a tak aspoň já jsem promokl poměrně rychle. Liduška i Veronika se drželi statečně. Ale přesto pro ně Petr přijel na půl cesty do vesnice Stanový. Já a Václav jsme pokračovali do Vysokého. Když jsem dorazili, následovalo horké kafe s rumem. Václav si dal čajíček ovocnej. Navečeřeli jsme se a pak jsme hráli společně hru Citadela a UNO.

V neděli ráno jsme šli na mši, které se zúčastnili také mladí lidé ubytovaní na faře. Hráli na kytaru a zpívali. Pak jsme se naobědvali a po vyřízení všech formalit jsme odjeli směr Kozákov. Na Kozákově je postavená nová rozhledna. Všem doporučuji. My jsme měli špatné počasí, ale při dobré viditelnosti je vidět až na Českomoravskou vysočinu. Na plakátu si Veronika přečetla, že na cestě je výstava polodrahokamů. Na Kozákově byl lom na jaspis. To je polodrahokam. Výstava byla velmi poučná a skoro všichni si koupili nějaký ten polodrahokam. Dostali jsme též rady, kde bychom mohli polodrahokamy najít. Veronika přislíbila zorganizovat výpravu za polodrahokamy Tak se těším. Pak jsme se rozloučili a Křížovští jeli do Prahy. Zborníkovi nás odvezli do Turnova a pak jeli též do Prahy. Já a Václav jsme si dali pivo a už nám jel též vlak do Prahy.

Vítek Bobysud

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce z Loyoly)

„ Chceš-li, aby Tvá láska vzrůstala, tak mluv o lásce; jako totiž vítr plamen, tak i zbožné rozhovory rozněcují lásku“

Milujeme-li někoho, tak na něho velmi často myslíme a mluvíme o něm. Kdo mlčí, nemiluje. O milovaném je toho vždycky dost co říct a člověk to říká s radostí. Tomu se nemusíme nijak učit, to je přirozené.

Dobrý člověk mluví to, čím přetéká jeho srdce (viz Lk 6, 45). Jako se nedá v klíně ukrýt oheň nebo utajit vůně skořice, tak se nedá ukrýt ani láska. Oheň se prozradí teplem, skořice vůní a láska se projeví slovy.

Láska je učitelkou všeho umění, nejvíce však výmluvnosti. Nedokáže mlčet, neboť velmi dobře ví, že jako oheň, který bez rozdmýchávání uhasíná, tak i láska bez vzájemného obnovování v srdci vychladne.

Co je v nádobě ukryto, prozradí vůně tekutiny. Světské i duchovní řeči, které vedeš, vydávají svědectví o tvém srdci.

Všem naším farním **Ludmilám** přejeme u příležitosti svátku jedné z nejstarších českých světic hojnost Božích milostí, které jim jejich patronka jistě vyprošuje.

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger
15. každého měsíce *Tech. red.:* J. Brůček
170 výtisků **Č.ú.: 125708379/0800**
<http://kosirska.farnost.cz> **Neprodejné**